

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4401-00326

Den 4. april 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 12. marts 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 229 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Villum Christensen (LA).

Spørgsmål nr. 229 (alm. del)

Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med spildevandslovgivningen og betalingsloven, at kommuner udsteder påbud til borgere om spildevandsrensning i det åbne land, hvis kommunen ikke kan dokumentere, at de pågældendes udledning er til skade for recipienten - og i bekræftende fald redegøre for hjemmelsgrundlaget?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, som oplyser følgende, som jeg henholder mig til:

”Baggrunden for kommunernes øgede indsats for forbedret spildevandsrensning er regionplanerne, som aktualiseres af de foreliggende udkast til vandplaner med hvilke, der fastlægges en tidsfrist for gennemførelsen af indsatsen. Kommunerne beslutter på denne baggrund, hvordan spildevandsrensningen skal håndteres og forbedres i de enkelte områder.

Reglerne om påbud ved spildevandsudledning fremgår af miljøbeskyttelsesloven. Miljøbeskyttelseslovens § 30 giver tilsynsmyndigheden hjemmel til at give påbud om forbedret spildevandsrensning. Det er således op til kommunerne, som tilsynsmyndighed, at vurdere i hvilket omfang, der skal gives påbud, f.eks. hvis det ved et tilsyn bliver klart, at et spildevandsanlæg fungerer miljømæssigt uforsvarligt.

I det åbne land kan kommunen alene give påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, hvis betingelserne i spildevandsbekendtgørelsens § 27 er opfyldt, hvilket indebærer, at anlæggets afløbsforhold er belyst, at det kan lægges til grund, at spildevandet bidrager til forureningen af recipienten (de modtagende søer, vandløb og have), og at der er fastsat en målsætning for recipienten, som ikke er opfyldt.

Dette er nærmere belyst i en højesteretsdom, UfR.2002.1820 H, hvor en kommune blev frifundet for fire grundejeres påstand om ugyldighed af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30. Højesteret lagde til grund, at et påbud ikke altid

kræver måling af udledningen af stoffer fra det enkelte spildevandsanlæg, men kan meddeles på baggrund af almindeligt anerkendte normtal for miljøbelastning.

Det er således ikke nødvendigt at kommunen dokumenterer den eksakte udledning fra ejendommen, ligesom det ikke er afgørende, om den enkelte ejendoms bidrag til forurening er stort eller lille, men indgrebet skal dog være en forholdsmæssigt passende reaktion, jf. proportionalitetsprincippet og almindelige forvaltningsretlige principper.”

Kirsten Brosbøl

/

Thomas Bruun Jessen